

»μὴ γοῶν ἐγελάσθῃ ὁ παππᾶς« KULURIOTIS *Ἀλβ. ἀλφ.* S. 464, »μίαν γοῶν ἐμβῆκεν ὁ παππᾶς εἰς τὸ σακκί« MITKOS 24, 303. Ist das eine Anspielung auf den Schluss unseres Märchens?

XI.

Glühete e káfsëvet edë te špëzëret edë te zoget.

Iš në djali, ai kiš gje, po jo de šum; kiš në pendë ke, kiš edë kopë me den. Kiš edë në bakšë, de nek ajo bakšëja kiš nga te githa pemët, ke janë në duhë; atjë vij edë bostan; edë ai kurdó ke te vij në bakšë te tij, sa nërëz ke te šij, ke te škojen udës, u flit ë kënéšin në bakšë edë në bostan, edë githë tšili, tšdo pem ke t i pëlkenej, te mirë te haj. Në dit škonej në kalojë, edë djali iš në bakšë; si škonej kalojëri udësë, i foli djali ë i tha: »Kthe-u, te hatš pem«. Edë kalojëri u-kthe edë hangri, si pëlleu. Si u-ngre kalojëri, ke t iken, i thote djali, ke »më nonë pem, t e ketš per udësë«. I thote kalojëri, ke »u u-ngotš edë më nukë dua, po dua, te më thuatš, se tšiš do ti, te te jap u«. I thote djali, ke »tš do më japš ti mua?« I thote kalojëri, ke »tš te duatš; do, te te bij zengjin te madh, a do, te te bij mbret, a do, ngaha te škotš, te te flasëne gur edë drurë edë te te binë nder, apo do, te mësoš gluhete e káfsëvet edë te špëzëret edë te zoget? Tš do nga ketó? Thuj më, te te jap«. I thote djali, ke »u dua, te më japš, te mësoj gluhet e te githa káfsëvet edë špëzëret edë zoget«. I thote kalojëri, ke »vertët do t i mësoš gluhete, po nëriut te mos t i thuatš, se tš di, se po i the nonë nëriut, atë herë do vdetš«. I thote djali, ke »u s dom, po mëso më«. I thote kalojëri, ke »te klofšin te mësiara«. Edë aštú me atë fjalë, ke tha kalojëri, u-gjend djali i mësiarë edë kupetonej, se tš thošne githë káfsëte. Aštú u-ngre ë vate në štëpi, edë se tš thošne káfsëte edë zojtë, i kupetonej. Në mbrema kiš dale per sulatso baške me te šoken; edë atjë bënëne sulatso per jašte kalivësë, ke kiš káfsëte mbernda; atjë kiš ketë, pelen, gomarín edë te githa. E atjë ngaha škonej, degoi, ke táfosej kau me gomarín, ë i thoš kau gomarit, ke »tš dert ke ti? ha bara me mua edë rí rehat; edë u, më vë i zoti, ë helkë de githë ditën, edë tagi mua s më vë, edë tij, ke rí rehat, te vë edë tagi«. I thote gomari kaut, ke »mirë thone duhaja, ke ju ketë jeni budalën; edë andaj u ka dëne Perndia edë bri nga mëndja, ke s keni«. I thote kau, ke »ja, u te pjes tij, ke di më mir, thuj më, tšiš te bij,